

คู่มือสมาชิก

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จัดทำโดย

งานกองทุนและสวัสดิการ กองบริหารงานบุคคล

พฤษภาคม ๒๕๕๗

คำนำ

ตามที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้จัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยจดทะเบียนเข้าร่วมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เค มาสเตอร์ พูล ฟันด์ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กลีกรไทย จำกัด เป็นบริการจัดการกองทุน เริ่มรับสมัครสมาชิกตั้งแต่วันที่จดทะเบียนเป็นต้นมา นั้น เพื่อให้สมาชิก กช. มช. ได้รับทราบหลักการของกองทุนฯ และสิทธิประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับ รวมทั้งเลือกแผนการลงทุนที่จะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกมากที่สุด งานกองทุนและสวัสดิการ กองบริหารงานบุคคล จึงได้จัดทำคู่มือสมาชิก กช.มช. ฉบับนี้ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบริษัทจัดการกองทุนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

หวังว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิก กช.มช. และหากสมาชิกจะมีข้อเสนอแนะในแนวทางสร้างสรรค์ ขอเชิญแจ้งหรือเสนอได้ที่งานกองทุนฯ ขอขอบคุณล่วงหน้า

งานกองทุนและสวัสดิการ

พฤษภาคม ๒๕๕๗

สารบัญ

หัวข้อ	เรื่อง	หน้า
๑.	วัตถุประสงค์ของสวัสดิการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ?	๑
๒.	สิทธิประโยชน์ทางภาษี	๑
๓.	Employee's Choice คืออะไร ?	๒
๔.	การลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	๒
๕.	ทำไมต้องคำนวณมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้เป็นราคาตลาด(ราคายุติธรรม) “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ”	๔
๖.	ทำไมต้องคำนวณมูลค่าทรัพย์สินให้เป็นมูลค่าต่อหน่วย	๕
๗.	ฝากไว้ให้คิดถ้าจะใช้สิทธิออกจากกองทุนก่อนเวลาอันเหมาะสม (ออกจากงาน)	๕
๘.	สร้างความสุขหลังเกษียณด้วยแผนการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	๖
๙๐	เทคนิคการเลือกแผนการลงทุนตามช่วงอายุ	๑๐
๑๐	ทำอย่างไรให้มีจำนวนเงินเพิ่มมากขึ้น ณ วันเกษียณอายุ	๑๑
๑๑.	เครื่องมือ ช่วยบริหารเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหลังเกษียณ	๑๑
๑๒.	มาวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณกันดีกว่า	๑๑

คู่มือสมาชิก กช.มช.

๑. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คืออะไร

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพคือ สวัสดิการที่นายจ้างและลูกจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้นด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันให้กับลูกจ้างเมื่อเกษียณอายุ หรือออกจากงาน และยังเป็นหลักประกันที่มั่นคงให้แก่ครอบครัว ในกรณีที่ลูกจ้างเสียชีวิตอีกด้วย โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ นายจ้าง และสมาชิก (ลูกจ้างที่สมัครเป็นสมาชิก) แล้วแต่กรณีตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งประโยชน์สูงสุดที่สมาชิกจะได้รับ คือ การยกเว้นภาษีเงินได้จากเงินที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เมื่อสมาชิกออกจากงานทุกกรณี โดยมีเงื่อนไข คือ อายุตัวไม่น้อยกว่า ๕๕ ปี และอายุสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไป กองทุนสำรองเลี้ยงชีพจึงเป็นสวัสดิการที่ดีที่สุด เมื่อเทียบกับสวัสดิการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น เงินบำนาญ เพราะไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

๒. สิทธิประโยชน์ทางภาษี กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

- กองทุนเป็นนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษี ดังนั้นผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการลงทุนจึงไม่ต้องเสียภาษี ทำให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

นายจ้าง

- นายจ้างสามารถนำเงินสมทบไปตัดเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทได้

สมาชิก

- เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนทุกเดือนได้รับลดหย่อนภาษีตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับส่วนที่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของค่าจ้าง และไม่เกิน ๔๙๐,๐๐๐ บาท ได้รับการยกเว้นไม่ต้องไปรวมคำนวณเงินได้เพื่อเสียภาษี
- เงินก้อนที่สมาชิกได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เมื่อออกจากงาน แบ่งเป็น ๔ ส่วน
 ๑. เงินสะสมของสมาชิก (เสียภาษีแล้ว เพราะถูกหักจากเงินเดือน)
 ๒. ผลประโยชน์เงินสะสม
 ๓. เงินสมทบของนายจ้าง
 ๔. ผลประโยชน์เงินสมทบ

นำจำนวนเงินในข้อ ๒ + ๓ + ๔ ไปคำนวณภาษีเงินได้ โดยแยกเป็น ๓ กรณี ดังนี้

กรณีที่ ๑

หากสมาชิกมีอายุการทำงานน้อยกว่า ๕ ปี หรือ ลาออกจากกองทุนโดยไม่ออกจากงาน เงินที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้ง ๓ ส่วน (ข้อ ๒ + ๓ + ๔) สมาชิกต้องนำไปคำนวณภาษีรวมกับรายได้ที่เกิดขึ้น ในปีภาษีเดียวกัน ผลคือ ต้องเสียภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ทำให้ได้รับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพน้อยลงกว่าเดิม

กรณีที่ ๒

หากสมาชิกมีอายุการทำงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป นำเงินที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้ง ๓ ส่วน (ข้อ ๒ + ๓ + ๔) มาหักค่าใช้จ่ายได้เท่ากับ ๗,๐๐๐ บาท คุณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายได้อีกครึ่งหนึ่ง ส่วนที่เหลือจึงนำไปคำนวณภาษี โดยไม่ต้องนำไปรวมกับรายได้อื่นที่เกิดขึ้นในปีภาษีเดียวกัน

กรณีที่ ๓

หากสมาชิกลาออกจากงาน โดยมีอายุตัวไม่น้อยกว่า ๕๕ ปี และมีอายุสมาชิกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต จะได้รับการยกเว้นภาษีทุกกรณี

ถ้าสมาชิกลาออกจากงานก่อนที่จะมีอายุครบ ๕๕ ปี หรือ ก่อนที่มีอายุสมาชิกครบ ๕ ปี และต้องการได้รับการยกเว้นภาษีให้สมาชิกคงเงินไว้ในกองทุนจนครบเงื่อนไขทั้งอายุตัว และอายุสมาชิกในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จะทำให้สมาชิกได้รับการยกเว้นภาษีเช่นเดียวกัน (อัตราค่าธรรมเนียมคงเงิน ๕๐๐ บาทต่อปี)

๓. EMPLOYEE ' S CHOICE คืออะไร

คือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเลือกนโยบายการลงทุนได้ตามความเหมาะสมของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน เช่น อายุ หรือ ระดับการยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน หรือเป้าหมายเงินออมที่จะเก็บไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณที่แต่ละคนมีการกำหนดแผนการเงินที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับรูปแบบการใช้ชีวิตของแต่ละคน

๔. การลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ? (ประเภทตราสารการลงทุน)

ตราสารการลงทุนหลัก ๆ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. ตราสารหนี้ เป็นตราสารที่ให้สิทธิการเป็น “เจ้าหนี้ของกิจการ” แก่ผู้ลงทุนหรือเจ้าของเงิน และได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเป็นหลัก ในอัตราที่แน่นอน กำหนดวันจ่ายดอกเบี้ย และวันครบกำหนดอายุได้ถอนตราสารไว้อย่างชัดเจน เช่น ๑ ปี ๓ ปี ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี เป็นต้น ตราสารหนี้จึงจัดเป็นตราสารประเภทความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนจึงอยู่ในระดับต่ำสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากไม่มาก แต่เงินต้นจะมีความมั่นคงปลอดภัยสูง ถ้าแบ่งตราสารหนี้ตามประเภทผู้ออกจะแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

๑.๑ ตราสารหนี้ภาครัฐ (พันธบัตร/ตั๋วเงินคลัง) เป็นตราสารที่ออกโดยรัฐบาล หรือ รัฐวิสาหกิจ เช่น พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น

๑.๒ ตราสารหนี้ภาคเอกชน (หุ้นกู้/ตั๋วแลกเงิน/ตั๋วสัญญาใช้เงิน) เป็นตราสารที่ออกโดยภาคเอกชน เช่น หุ้นกู้ ของ บมจ. ปตท. หุ้นกู้ของ บมจ.ไทยออยล์ หุ้นกู้ของ บมจ.เจริญโภคภัณฑ์ เป็นต้น เนื่องจากเป็นตราสารที่ออกโดยภาคเอกชน จึงมีระดับความเสี่ยงสูงมากกว่าภาครัฐ เพราะมีความเสี่ยงด้านเครดิตสูงกว่าจึงทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับสูงกว่า ตราสารภาครัฐที่มีช่วงอายุเท่ากันเพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น

๒. ตราสารทุน (หุ้น) เป็นตราสารที่ให้สิทธิการเป็น “เจ้าของกิจการ” แก่ผู้ลงทุนหรือเจ้าของเงิน ดังนั้น จึงมีโอกาสได้รับผลตอบแทน ในรูปของเงินปันผลหรือกำไรที่ดี ถ้ากิจการนั้นมีผลประกอบการดี แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับเงินปันผลหรืออาจขาดทุนได้ หาก ผลประกอบการของกิจการไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย ตราสารทุน (หุ้น) จึงจัดเป็นตราสารประเภทความเสี่ยงสูง มีความผันผวน สูง ทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากได้หลายเท่า และในบางช่วงขณะอาจต่ำกว่าดอกเบี้ยเงินฝากได้ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม หุ้นเป็นตราสารที่สามารถสร้างผลตอบแทนในระยะยาว ๆ ให้ชนะเงินเฟ้อได้แต่ผู้ลงทุนต้องยอมรับความเสี่ยงที่ อาจสูญเสียเงินลงทุนในบางช่วงเวลาไปบ้างเพื่อแลกกับผลตอบแทนที่มากขึ้นในอนาคต ฉะนั้นเงินที่จะนำลงทุนในหุ้นควรเป็นเงิน เย็น คือ ไม่มีต้นทุน และเป็นเงินที่สามารถลงทุนระยะยาว ๆ ได้ โดยไม่ทำให้เดือดร้อน ซึ่งเงินที่เหมาะสมแก่การลงทุนในหุ้นที่สุด คือ เงินเก็บของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ นั่นเอง

ตราสารการลงทุนหลักทั้ง ๒ ประเภท ข้างต้น มีระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกันมาก ถ้าลงทุนในตราสารหนี้อย่างเดียว ๑๐๐% จะมีระดับความเสี่ยงต่ำเกินไป อัตราผลตอบแทนเฉลี่ย ๑๑ ปีย้อนหลังประมาณ ๒.๓๐% - ๒.๗๐% ต่อปี แต่ถ้าลงทุนในตราสารทุน อย่างเดียว ๑๐๐% จะมีระดับความเสี่ยงสูงเกินไป อัตราผลตอบแทนเฉลี่ย ๑๑ ปีย้อนหลังประมาณ ๒๒% ต่อปี โดยปีที่ดีที่สุดในปี ๒๕๔๖ ให้ผลตอบแทนสูงถึง ๑๖๖% (ไม่รวมเงินปันผล) และปีที่แย่ที่สุดในปี ๒๕๕๑ ให้ผลตอบแทน -๔๗% ดังนั้น ถ้าเป้าหมายการ ลงทุนของเราต้องการได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากและชนะเงินเฟ้อ เราจะต้องลงทุนในรูปแบบผสมผสานระหว่างตราสาร ทั้ง ๒ ประเภท แต่จะผสมสัดส่วนกันเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงที่เรารับได้ เช่น ถ้ารับความเสี่ยงได้สูง ก็สามารถลงทุนในหุ้น ในสัดส่วนที่สูงได้ ตั้งแต่ ๒๐% ขึ้นไป แต่ถ้ารับความเสี่ยงได้ไม่มากแต่ยังมีเป้าหมายว่าต้องได้ผลตอบแทนชนะอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และชนะเงินเฟ้อ ก็สามารถลงทุนในหุ้นในสัดส่วนประมาณ ๕% - ๑๐% เป็นต้น

อัตราผลตอบแทนแยกตามประเภทตราสาร (หุ้น พันธบัตรรัฐบาลอายุ ๑ ปี และเงินฝากประจำอายุ ๑ ปี)

ปี	ผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ (%)			ผลตอบแทนจากพันธบัตรรัฐบาลอายุ 1 ปี (% Yield)	เงินฝากประจำ 1 ปี (เฉลี่ย 5 ธ.ขนาดใหญ่) (%)	อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)
	% Change	เงินปันผล	ผลตอบแทนรวม			
2545	17.32	2.72	20.04	2.08	2.75	0.62
2546	116.60	1.88	118.48	1.45	1.50	1.79
2547	-13.48	2.75	-10.73	1.71	1.00	2.73
2548	6.83	3.38	10.21	3.23	2.00	4.53
2549	-4.75	4.24	-0.51	4.90	4.73	4.67
2550	26.22	3.31	29.53	3.66	2.99	2.21
2551	-47.56	6.57	-40.99	3.35	2.67	5.48
2552	63.25	3.65	66.90	1.43	1.13	-0.79
2553	40.60	2.92	43.52	1.75	1.07	3.28
2554	-0.72	3.72	3.00	3.13	2.55	3.83
2555	35.76	2.98	38.74	3.05	3.20	2.96
เฉลี่ย (2545-2555)	21.82	3.47	25.29	2.70	2.33	2.85
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	43.34	1.20	42.49	1.10	1.14	1.84

ที่มา : โปรแกรม SETSMART ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย / www.bot.or.th

๕. ทำไมต้องคำนวณมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้เป็นราคาตลาด(ราคายุติธรรม) “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ”

เนื่องจาก กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีสมาชิก เข้า-ออก อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อความยุติธรรมก็ต้องคำนวณราคาทรัพย์สินทุกรายการให้เป็นราคาปัจจุบันทุกขณะ เพื่อให้สะท้อนราคาทรัพย์สินที่ใกล้เคียงความเป็นจริง ณ ขณะนั้น ๆ ถ้าสถานการณ์การลงทุนไม่ดีก็จะสะท้อนให้เห็นราคาทรัพย์สินที่ลดลง แต่ถ้าสถานการณ์การลงทุนดีก็จะสะท้อนราคาที่สูงขึ้น แต่ในอดีตการบันทึกมูลค่าทรัพย์สินใช้วิธีการบันทึกด้วยราคาทุนที่ได้ทรัพย์สินนั้น ๆ มา ซื้อมาเท่าไรก็บันทึกเท่านั้น ถ้าภายใต้สถานการณ์ปกติคงไม่เกิดปัญหา แต่สถานการณ์การลงทุนจริงขึ้นอยู่กับสภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ มากมายทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ อย่างเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศไทยปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ วิกฤตต้มยำกุ้ง ราคาทรัพย์สินส่วนใหญ่ที่เคยมีราคาดีกลับสู่สภาวะปรับตัวลดลง จึงทำให้เกิดผลขาดทุนซ่อนอยู่เพราะบันทึกราคาทรัพย์สินด้วยราคาทุนที่ซื้อมา จึงทำให้ทรัพย์สินที่ลงทุนมีราคาสูงกว่าความเป็นจริง และในเหตุการณ์ครั้งนั้นมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัทเอกชนหลายบริษัทต้องถูกยกเลิกไปเพราะนายจ้างปิดกิจการ หรือไม่มีความสามารถที่จะจ่ายเงินสมทบต่อไปได้อีกเพราะประสบปัญหาขาดทุน ทำให้สมาชิกที่ออกสุดท้ายต้องรับภาระขาดทุนดังกล่าว จากบทเรียนของปัญหาดังกล่าวจึงนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบันทึกบัญชีจากราคาทุน มาเป็นราคาตลาดหรือราคายุติธรรม

แล้วราคาตลาดที่นำมาคำนวณราคาทรัพย์สินนั้นมาจากที่ไหนบ้าง ยกตัวอย่างเช่น ราคาตลาดของหุ้น ก็จะใช้ราคาปิดของหุ้นตัวนั้น จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

๖. ทำไมต้องคำนวณมูลค่าทรัพย์สินให้เป็นมูลค่าต่อหน่วย

มูลค่าต่อหน่วย หมายถึง มูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุน ซึ่งประกอบด้วย เงินสะสม เงินสมทบ รวมถึงดอกผลที่เกิดขึ้นจากการลงทุน ซึ่งคำนวณโดยใช้หลักการตีราคาตามราคาตลาด(ราคายุติธรรม) หักด้วย หนี้สินทั้งหมดของกองทุน (มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ)หารด้วยจำนวนหน่วยทั้งหมด ณ วันที่คำนวณมูลค่าต่อหน่วยนั้น(วันคำนวณจำนวนหน่วย ซึ่งกองทุนกำหนดไว้เป็นทุกวันศุกร์ หากตรงกับวันหยุดให้ใช้วันทำการสุดท้ายของสัปดาห์)

มูลค่าต่อหน่วย นำไปใช้ประโยชน์อะไร

- พิจารณาผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากการลงทุน หาก มูลค่าต่อหน่วยสิ้นปีนี้มีราคาสูงกว่าปีที่แล้ว หมายถึง ผลตอบแทนดีขึ้น แต่ถ้ามูลค่าต่อหน่วยปรับลดลง หมายถึง ผลตอบแทนลดลง
- นำไปคำนวณต้นทุนของเงินสะสม เงินสมทบ ที่นำส่งเข้ากองทุนประจำเดือน เพื่อเปลี่ยนจำนวนเงินให้เป็นจำนวนหน่วย ถึงแม้สมาชิกจะนำส่งเงินเท่ากันทุกเดือน จะได้รับจำนวนหน่วยไม่เท่ากันเพราะมูลค่าต่อหน่วยไม่ได้มีราคาเท่ากันทุกเดือน ขึ้นอยู่กับราคาตลาดของทรัพย์สินในขณะนั้น ๆ ดังนั้น หากสมาชิกต้องการทราบจำนวนเงินในกองทุนด้วยตนเอง ก็ให้ใช้จำนวนหน่วยสะสมที่อยู่ในรายงานรายตัวของสมาชิกฉบับล่าสุด คูณด้วย มูลค่าต่อหน่วยล่าสุด เท่านั้นเอง

๗. ผากไว้ให้คิดถ้าจะใช้สิทธิออกจากกองทุนก่อนเวลาอันเหมาะสม (ออกจากงาน)

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ถือเป็นเงินออมผูกพันระยะยาว เพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินให้แก่สมาชิกเพื่อใช้ยังชีพยามเกษียณอายุ หรือ พ้นจากวัยทำงาน แต่เงินก้อนนี้ก็เป็นที่ยกของสมาชิก โดยมีเหตุผลว่า เดือดร้อนทางการเงิน ต้องนำเงินไปใช้หนี้ ซึ่งก็ถูกต้องมีหนี้ก็ต้องใช้หนี้ แต่ถ้านำเงินที่เก็บไว้ใช้ยามเกษียณไปใช้หนี้เหมาะสมหรือไม่ ถึงแม้ว่าจะช่วยให้หมดภาระหนี้ ณ ปัจจุบัน แต่เชื่อว่าในอนาคตจะไม่เกิดขึ้นอีก การนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์นับเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง นอกจากสมาชิกจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีแล้วยังสูญเสียสวัสดิการที่จะได้รับจาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงแม้ว่ายังเป็นพนักงานอยู่ ซึ่งทำให้สมาชิกขาดผู้ช่วยเก็บเงินที่สำคัญไป ๕% ของเงินเดือน ถ้าหากสมาชิกได้รับเงินเดือน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ลองคำนวณกันดูว่าแต่ละปี เงินเก็บของเราจะหายไปเท่าไรบ้าง

อัตราเงินสมทบ	จำนวนเงินต่อเดือน	จำนวนเงินต่อปี
๕% ของเงินเดือน	๑,๕๐๐ บาท	๑๘,๐๐๐ บาท

สำหรับจำนวนเงินก้อนใหญ่ที่หายไปจากกระเป๋าของเรา คือ ภาษีที่เราต้องเสียจากเงินที่รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพราะเราไม่ได้รับเงินก้อนนี้เมื่อออกจากงานจึงทำให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีใด ๆ เลย ทำให้สมาชิกได้รับเงินน้อยลงไปตามฐานภาษีเงินได้

ตัวอย่างการคำนวณภาษีเงินได้เมื่อสมาชิกลาออกจากกองทุน

สมาชิกได้รับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท(ไม่รวมเงินสะสม) สมาชิกจะต้องเสียภาษีเงินได้เป็นจำนวนเงิน ๖๗๒,๕๐๐ บาท(อัตราภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ใหม่) จึงทำให้สมาชิกได้รับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพคิดเป็นจำนวนเงิน ๒,๓๒๗,๕๐๐ บาท

เงินได้สุทธิ (บาท)	เงินได้สุทธิสูงสุด ของแต่ละขั้น	อัตราภาษีเงินได้	จำนวนเงินภาษี(บาท)
0 - 150,000	150000	5%	7,500
150,001-300,000	150000	5%	7,500
300,001-500,000	200000	10%	20,000
500,001-750,000	250000	15%	37,500
750,001-1,000,000	250000	20%	50,000
1,000,001-2,000,000	1000000	25%	250,000
2,000,001-3,000,000	2000000	30%	300,000
เงินได้ทั้งหมด 3,000,000 บาท จะต้องเสียภาษีเงินได้			672,500

ดังนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดและควรลงมือทำทันที คือ วางแผนการใช้จ่ายและเก็บออมเงิน จะดีกว่าไหมถ้าเราไม่ต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งทำทั้ง ๒ เรื่องนี้ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อมีชีวิตปัจจุบันที่เป็นสุขและมีอนาคตที่แสนสบาย ไม่เป็นภาระของลูกหลาน

๔. สร้างความสุขหลังเกษียณด้วยแผนการลงทุนของ กช.มช.

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีแผนการลงทุนให้สมาชิกเลือก ๖ แผนการลงทุน ซึ่งแผนการลงทุนทั้ง ๖ แผน เรียงตามระดับความเสี่ยงจากต่ำไปสูง จะเป็นดังนี้

๑. ตราสารหนี้ภาครัฐระยะสั้น สถาบันการเงิน

นโยบายการลงทุน

ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน

ที่มีอายุกำหนดเฉลี่ยไม่เกิน ๑ ปี ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล

ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก

ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารรวม ๑๐๐%

ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน)

ความเสี่ยง	ระดับต่ำ ความเสี่ยงระดับ ๑ จาก ๖
ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยไม่มาก ไม่ชนะเงินเฟ้อ
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการความมั่นคง ปลอดภัยของเงินต้น ได้ผลตอบแทนน้อยไม่เป็นไร

๒. ตราสารหนี้

นโยบายการลงทุน	ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารดังกล่าวรวมกันไม่น้อยกว่า ๖๕% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน) ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน ได้แก่ หุ้นกู้ ตั๋วแลกเงิน เช่น หุ้นกู้ของ บมจ. ปูนซีเมนต์ไทย บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ บจก. ผลิตภัณฑ์ฟาร์ม เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารหนี้กลุ่มนี้ รวมกันสูงสุดไม่เกิน ๓๕%
ความเสี่ยง	ระดับต่ำ ความเสี่ยงระดับ ๒ จาก ๖
ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยไม่มาก ไม่ชนะเงินเฟ้อ
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการความมั่นคง ปลอดภัยของเงินต้น ได้ผลตอบแทนน้อยไม่เป็นไร

๓. ผสมหุ้นไม่เกิน ๑๐%

นโยบายการลงทุน	ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารดังกล่าวรวมกันไม่น้อยกว่า ๕๕% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน) ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน ได้แก่ หุ้นกู้ ตั๋วแลกเงิน เช่น หุ้นกู้ของ บมจ. ปูนซีเมนต์ไทย บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ บจก. ผลิตภัณฑ์ฟาร์ม เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารหนี้กลุ่มนี้ รวมกันสูงสุดไม่เกิน ๓๐% ลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) โดยมีสัดส่วนการลงทุนสูงสุดไม่เกิน ๑๐% สินทรัพย์ทางเลือก อาทิ กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์รวมกัน สูงสุดไม่ เกิน ๕%
ความเสี่ยง	ระดับปานกลาง (ค่อนข้างต่ำ) ความเสี่ยงระดับ ๓ จาก ๖

ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยและเงินเฟ้อในระยะยาว แต่ในระยะสั้น ๆ อาจติดลบได้บ้างแต่ไม่มาก เพราะสัดส่วนการลงทุนในหุ้นมีเพียง ๑๐%
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการตอบแทนในระยะยาวสูงกว่าดอกเบี้ยแต่ไม่มาก และยอมรับผลขาดทุนในระยะสั้น ๆ ได้บ้างเล็กน้อย

๔. ผสมหุ้นไม่เกิน ๒๕%

นโยบายการลงทุน	<p>ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารดังกล่าวรวมกันไม่น้อยกว่า ๔๐% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน)</p> <p>ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน ได้แก่ หุ้นกู้ ตั๋วแลกเงิน เช่น หุ้นกู้ของ บมจ. ปูนซีเมนต์ไทย บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ บจก. ผลิตภัณฑ์อาหารชำบูรี เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารหนี้กลุ่มนี้รวมกันสูงสุดไม่เกิน ๓๐%</p> <p>ลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) โดยมีสัดส่วนการลงทุนสูงสุดไม่เกิน ๒๕%</p> <p>สินทรัพย์ทางเลือก อาทิ กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์รวมกัน สูงสุดไม่เกิน ๕%</p>
ความเสี่ยง	ระดับปานกลาง (ค่อนข้างไปทางสูง) ความเสี่ยงระดับ ๔ จาก ๖
ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยและเงินเฟ้อในระยะยาวได้มาก แต่ในระยะสั้น ๆ อาจติดลบได้มากเช่นกัน เพราะสัดส่วนการลงทุนในหุ้นมีถึง ๒๕%
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการตอบแทนในระยะยาวสูงกว่าดอกเบี้ยมาก และยอมรับผลขาดทุนในระยะสั้น ๆ ได้มากเช่นกัน และเป็นผู้มีความเข้าใจการลงทุนดีพอที่จะทำใจรับได้กับการลงทุนในหุ้นที่ให้ผลตอบแทนไม่ดีในบางปี เพื่อแลกกับความสุขสบายหลังเกษียณ

๕. ผสมหุ้น และ FIF ไม่เกิน ๒๕%

นโยบายการลงทุน	<p>ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารดังกล่าวรวมกันไม่น้อยกว่า ๔๐%</p>
----------------	---

ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน)
 ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน ได้แก่ หุ้นกู้ ตัวแลกเงิน เช่น หุ้นกู้ของ บมจ. ปูนซีเมนต์ไทย
 บมจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ บจก. ผลิตไฟฟ้าราชบุรี เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารหนี้กลุ่มนี้
 รวมกันสูงสุดไม่เกิน ๓๐% ลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) และ FIF (Foreign Investment Fund) โดยมี
 สัดส่วนการลงทุนสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๕% โดยการลงทุนต่างประเทศและ FIF ไม่เกิน ๑๐%
สินทรัพย์ทางเลือก อาทิ กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์รวมกัน **สูงสุดไม่**
เกิน ๕%

ความเสี่ยง	ระดับปานกลาง (ค่อนข้างสูง) ความเสี่ยงระดับ ๔ จาก ๖
ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยและเงินเฟ้อในระยะยาวได้มาก แต่ในระยะสั้น ๆ อาจติดลบได้ มากเช่นกัน เพราะสัดส่วนการลงทุนในหุ้นและ FIF มีถึง ๒๕%
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการตอบแทนในระยะยาวสูงกว่าดอกเบี้ยมาก และยอมรับผลขาดทุนในระยะสั้น ๆ ได้มากเช่นกัน นอกจากนี้เหมาะสำหรับผู้ต้องการกระจายการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อกระจายความเสี่ยงในการลงทุน เพราะบางปี ผลตอบแทนหุ้นในต่างประเทศจะดีกว่าหุ้นไทยและควรเป็นผู้มีความเข้าใจการลงทุนดีพอที่จะ ทำใจรับได้กับการลงทุนในหุ้นที่ให้ผลตอบแทนไม่ดีในบางปี เพื่อแลกกับความสบายหลังเกษียณ

๖. ตราสารทุน

นโยบายการลงทุน	ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล ตัวเงินคลัง พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรของรัฐวิสาหกิจ เงินฝาก บัตรเงินฝาก ตัวสัญญาใช้เงิน ตัวแลกเงิน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนการลงทุนในตราสารดังกล่าวรวมกันสูงสุดไม่เกิน ๓๐% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของนโยบายการลงทุน (เงินทั้งหมดที่อยู่ในนโยบายการลงทุน) ลงทุนในตราสารทุน (หุ้น) โดยมีสัดส่วนการลงทุนสูงสุดไม่น้อยกว่า ๖๕% สินทรัพย์ทางเลือก อาทิ กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์รวมกัน สูงสุดไม่เกิน ๕%
ความเสี่ยง	ระดับสูงสุด ความเสี่ยงระดับ ๖ จาก ๖
ผลตอบแทนคาดหวัง	มีโอกาสได้รับผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยและเงินเฟ้อในระยะยาวได้มาก แต่ในระยะสั้น ๆ อาจติดลบได้ มากเช่นกัน เพราะสัดส่วนการลงทุนในหุ้นมีถึงเกือบ ๑๐๐%
เหมาะกับใคร ???	ผู้ที่ต้องการตอบแทนในระยะยาวสูงกว่าดอกเบี้ยมาก และยอมรับผลขาดทุนในระยะสั้น ๆ ได้มากเช่นกัน และเป็นผู้มีความเข้าใจการลงทุนดีพอที่จะทำใจรับได้กับการลงทุนในหุ้นที่ให้ผลตอบแทนไม่ดีในบางปี

เพื่อแลกกับความสุขสบายหลังเกษียณ เช่นในปีที่มีวิกฤตเศรษฐกิจเช่นปี ๒๕๕๑ ซึ่งเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา หรือ คนไทยเรียกว่า วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger Crisis) ถ้าใครลงทุนในแผนนี้จะมีผลตอบแทนติดลบ ถึง -๕๒%* เพราะวิกฤตนี้กระทบกับตลาดหุ้นทั่วโลก แต่ในปีที่ดี เช่น ๒ ปี ถัดมา คือ ปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ จะได้ผลตอบแทนถึง ๖๒%* และ ๕๖%* ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลตอบแทนที่สูงมากๆ ถ้าเทียบกับเงินฝาก (*หมายเหตุ เนื่องจากแผนการลงทุนดังกล่าวมีการเริ่มบริหาร ก.ค. ๕๔ ผลการดำเนินงานในปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ จึงเป็นการอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของ กองทุนเปิด เค มาสเตอร์ หุ้นระยะยาว (KEQLTF) ซึ่งมีแผนการลงทุนใกล้เคียงกัน)

๙. เทคนิคการเลือกแผนการลงทุนตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม	เหตุผล
วัยหนุ่มสาว (ไม่เกิน 30 ปี)	เน้นลงทุนเชิงรุกในตราสารทุน ซึ่งมีโอกาสได้รับอัตราผลตอบแทนสูงแม้จะมีความเสี่ยงสูง และแบ่งเงินบางส่วนไปลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า	มีช่วงเวลาในการออมนาน 30 - 40 ปี จึงสามารถลงทุนแบบเสี่ยงสูง เพื่อให้ได้อัตราผลตอบแทนสูงขึ้นได้
วัยกลางคน (31 - 55 ปี)	เน้นการลงทุนแบบผสม เพื่อการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ ประเภท โดยลงทุนทั้งในตราสารทุน และตราสารหนี้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน	มีช่วงเวลาการออมเพียง 10 - 30 ปี จึงควรแบ่งเงินลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่แน่นอนส่วนหนึ่ง และลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นอีกส่วนหนึ่ง
วัยสูงอายุ (55 ปีขึ้นไป)	เน้นลงทุนในตราสารหนี้ ซึ่งมีความเสี่ยงน้อย และลงทุนบางส่วน (ส่วนน้อยๆ) ในตราสารทุนเพื่อหวังผลกำไรบ้าง	เป็นวัยใกล้เกษียณ เหลือเวลาในการออมไม่มากนัก จึงควรเน้นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ

ที่มา : www.thaipvd.com

๑๐. ทำอย่างไรให้มีจำนวนเงินเพิ่มมากขึ้น ณ วันเกษียณอายุ

- เลือกแผนการลงทุนที่มีโอกาสสร้างผลตอบแทนได้สูง (จาก ๖ แผนการลงทุนที่มีให้เลือกเท่านั้น) แต่ต้องรับความเสี่ยงที่จะตามมาสูงได้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่อยากได้ผลตอบแทนสูงอย่างเดียว แต่ขาดทุนไม่ยอม ผลตอบแทนติดลบไม่ได้
- อดทนเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจนถึงวันที่รอคอย ไม่ว่าจะเกษียณอายุ หรือ ออกจากงาน อย่าใช้สิทธิก่อนเวลาอันเหมาะสม คือ ขอลาออกจากกองทุน ก่อนที่จะออกจากงาน

๑๑. เครื่องมือ ช่วยบริหารเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหลังเกษียณ

ในกรณีที่สมาชิกผู้เกษียณยังไม่ประสงค์ที่จะรับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ณ วันเกษียณอายุ สมาชิกมีสิทธิเลือกรับเงินได้ ๒ วิธี

- คงเงินไว้ในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และเลือกรับเงินทั้งหมดในครั้งเดียว โดยเสียค่าธรรมเนียมในอัตรา ๕๐๐ บาทต่อปี และในระหว่างที่สมาชิกคงเงินไว้ในกองทุน ยังคงได้รับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการลงทุนตามแผนการลงทุนที่สมาชิกเลือกลงทุนไว้ ซึ่งสมาชิกสามารถคงเงินไว้ในกองทุนได้ตามระยะเวลาที่สมาชิกต้องการ
- รับเงินเป็นงวด ระยะเวลาสูงสุดที่สมาชิกจะขอรับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นงวดได้จะไม่เกิน ๑๐ ปี โดยไม่จำกัดจำนวนงวดที่จะทยอยขอรับเงิน มีค่าธรรมเนียมการขอรับเงินเป็นงวด ๕๐๐ บาท ชำระในปีแรกเท่านั้น และเสียค่าธรรมเนียมรายงวดในอัตรา ๑๐๐ บาทต่องวด ซึ่งจะถูกหักจากเงินในแต่ละงวดที่จะจ่ายให้แก่สมาชิก และระหว่างที่ทยอยรับเงินเป็นงวดเงินที่เหลืออยู่ในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพยังคงได้รับประโยชน์จากการลงทุนตามแผนที่สมาชิกเลือกลงทุนไว้

แต่อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะสมาชิกจะเลือกวิธีคงเงิน หรือทยอยรับเงินเป็นงวด สมาชิกจะต้องคอยติดตามและดูแลเงินของตนเองอย่างใกล้ชิด และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กองทุนฯ ประกาศกำหนดอย่างเคร่งครัด

๑๒. มาวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณกันดีกว่า

วัยเกษียณอาจเป็นระยะเวลาที่ยาวไกลสำหรับบางคน ขณะเดียวกันก็อาจเป็นระยะเวลาที่ใกล้มากสำหรับอีกหลายคนที่มีความกังวลว่ารายได้ที่สะสมไว้จะเพียงพอสำหรับใช้ยามเกษียณหรือไม่ ดังนั้น การวางแผนการเงินเพื่อเกษียณก็จะเป็นตัวช่วยที่ดีที่จะทำให้สมาชิกได้เตรียมความพร้อมด้านการเงิน เพื่อรับมือกับวัยเกษียณอย่างสุขกายสบายใจ คำถามต่อมาคือ แล้วจะทราบได้อย่างไรว่า จำนวนเงินเท่าไรจึงจะพอใช้ในวัยเกษียณ และถ้าจะเริ่มออมตั้งแต่วันนี้ ต้องออมเท่าไร มาดูวิธีคำนวณเงินที่ต้องเก็บไว้ใช้ยามเกษียณและการหาจำนวนเงินออม

$$\text{จำนวนเงินที่ต้องออมเพื่อการเกษียณอายุ} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายต่อปีที่จะใช้หลังเกษียณ}}{\text{อายุที่คาดว่าจะเกษียณ} - \text{อายุปัจจุบัน}} \times \text{จำนวนปีที่ใช้ชีวิตหลังเกษียณ}$$

สูตรคำนวณข้างต้นเริ่มจากนำ ค่าใช้จ่ายต่อปีหลังเกษียณ ซึ่งประมาณจากร้อยละ ๗๐ ของค่าใช้จ่ายก่อนเกษียณ คูณด้วยจำนวนปีที่คาดว่าจะใช้ชีวิตหลังเกษียณ ซึ่งอายุเฉลี่ยของผู้ชายประมาณ ๗๐-๗๕ ปี ส่วนผู้หญิงประมาณ ๗๕-๘๐ ปี หรืออาจดูจากอายุขัยของคนในครอบครัว จะได้จำนวนเงินที่ต้องใช้ในวัยเกษียณทั้งหมดมา

ถัดไปคือ เราต้องออมเงินเท่าไรในวันนี้ แต่ละคนมีในการออมเงินไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับว่าเริ่มต้นออมเงิน ณ อายุเท่าไร ดังนั้นให้หารด้วยจำนวนปีที่เหลือก่อนเกษียณ ซึ่งมาจาก อายุที่คาดว่าจะเกษียณ ลบด้วยอายุปัจจุบัน ก็จะทราบแล้วว่าต้องเก็บเงินปีละเท่าไร

สำหรับวิธีการดังกล่าวข้างต้น เป็นการคำนวณแบบง่าย ๆ เพราะยังไม่ได้นำอัตราเงินเฟ้อนำมาปรับรวมเข้าไปด้วย ซึ่งหากรวมอัตราเงินเฟ้อเข้าไปด้วยย่อมทำให้ตัวเลขสูงกว่าเดิมอย่างแน่นอน ดังนั้น สมาชิกควรแสวงหาผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในระยะยาวให้ได้อัตราที่สูงกว่าดอกเบี้ยและชนะอัตราเงินเฟ้อ จึงจะทำให้มีเงินเก็บเพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี

ท้ายนี้ ขอให้เพื่อนสมาชิกทุกท่าน มาวางแผนการเงินเพื่อเกษียณอายุกัน เราจะได้มีชีวิตสุขสบายหลังเกษียณกันถ้วนหน้าและไม่เป็นภาระของลูกหลาน

ด้วยความปรารถนาดี จาก กองกองทุนและสวัสดิการ กองบริหารงานบุคคล

.....